

УДК 343

V. Matviychuk

A MENS REA OF A CRIME OF VIOLATION OF INVIOABILITY OF PRIVATE LIFE

В.В. Матвійчук

аспірант кафедри

кримінального права, кримінології,

цивільного та господарського права

ВНЗ «Національна академія управління»

СУБ'ЄКТИВНА СТОРОНА ЗЛОЧИНУ ПОРУШЕННЯ НЕДОТОРКАНОСТІ ПРИВАТНОГО ЖИТТЯ

Постановка проблеми. Питання, що стосуються суб'єктивної сторони злочину, передбаченого ст. 182 КК України, мають важливе теоретичне та практичне значення. Тому ця проблема потребує належного дослідження.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблеми суб'єктивної сторони цього злочину, передбаченого ст. 182 КК України, певною мірою досліджували такі науковці, як: Ю.В. Гродецький, С. Гізімчук, В.І. Тютюгін, М.І. Мельник, М.І. Хавронюк, М.К. Гнетнев, О.М. Готін, М.В. Мазур, Н.В. Савченко, Ю.Л. Шуляк та ін. Проте ці важливі як в теоретичному, так і в практичному плані питання не знайшли свого належного висвітлення.

Мета статті полягає у з'ясуванні суб'єктивної сторони злочину порушення недоторканості приватного життя.

Основні результати дослідження. Під суб'єктивною стороною злочину в науці кримінального права розуміють психічне ставлення особи до вчиненого нею суспільно небезпечного діяння і його наслідків, що характеризуються конкретною формою вини, мотивом і метою злочину [1, с. 115]. Утворюючи психологічний зміст суспільно небезпечного діяння, ця сторона злочину є його внутрішньою (по відношенню до зовнішньої об'єктивної сторони злочину) стороною – невід'ємною від суб'єкта [1, с. 115]. Проблема суб'єктивної сторони злочинів і досліджуваного злочину, зокрема, відноситься до числа найменш вивчених [2, с. 392–396; 3, с. 25–30; 4, с. 6–73; 5, с. 144–148; 6, с. 11–15; 7, с. 438–509]. Це робить її надто актуальним особливо в сучасний період боротьби зі злочинами проти виборчих, трудових та інших особистих прав і свобод людини і громадянина.

Невирішеність багатьох питань, що стосується суб'єктивної сторони складу злочину, передбаченого ст. 182 КК, вимагає розгляду деяких загальних питань цієї проблеми, без яких подальше дослідження може мати певні труднощі та дискусійні моменти. Проте, це буде упущенням, до того часу, поки людина через призму свідомості (психологічну ознаку) не зрозуміє, що своєю

негативною діяльністю людина найбільш загрожує суспільним відносинам, що забезпечують умови (стосунки) з охорони регламентованої законами та іншими нормативно-правовими актами конфіденційної інформації про фізичну особу, яку становлять відомості чи сукупність відомостей про фізичну особу, яка ідентифікована або може в секретна ідентифікована, а також сімейну таємницю. Оскільки поведінка людини, в тому числі злочинна, являє собою органічну єдність зовнішньої (фізичної) і внутрішньої (психологічної) сторін, тому злочин характеризується з допомогою ознак, що відносяться не тільки до зовнішньої, але й до внутрішньої сторони діяння. Кожна з цих ознак, в тому числі і ознаки суб'єктивної сторони, повинна бути вичерпно досліджена у випадку застосування кримінально-правової норми (ст. 182 КК), щоб, юридична характеристика указаної кримінально-правової норми повністю співпала з законодавчим її описанням.

Зазначена вище вимога набуває особливої важливості для застосування ст. 182 КК, оскільки найменший відступ від принципу законності в зазначеному питанні може потягти за собою тяжкі наслідки. Між тим в практичній діяльності ще зустрічаються непоодинокі випадки засудження за діяння без вини, а також призначення покарання, що не відповідає ступеню вини особи. Ці помилки розслідування і суду можуть мати різні чинники: 1) більш складний процес установлення і доказування ознак суб'єктивної сторони ніж об'єктивної; 2) відсутність, в переважній більшості, повного законодавчого описання юридичної характеристики конкретного діяння (зокрема, в ст. 182 КК); 3) недооцінка значення суб'єктивних ознак і їх поверхневе дослідження; 4) вільне тлумачення таких інститутів кримінального права: суб'єктивна сторона, вина, мотив і мета (які не співпадають з їх законодавчим описанням) тощо [8, с. 115].

Не претендуючи на остаточне вирішення проблем суб'єктивної сторони, як кримінально-правового інституту і маючи на увазі обмеження за обсягом роботи, ми зосередимося лише на вивченні тільки тих із них, що безпосередньо зв'язані з висновками по темі вказаного дослідження. В юридичній літературі суб'єктивна сторона складу злочину і, зокрема, передбаченого ст. 182 КК, визначається як психічне ставлення особи до вчиненого нею діяння із певною формою вини, мотивом і метою [8, с. 115]. Таким чином, як вірно указують В. К. Матвійчук і С. А. Тарарухін, однією і тією ж формулою психічного ставлення позначається і частина, і ціле — суб'єктивна сторона й вина [9, с. 5]. Це, на нашу думку, приводить до стирання межі між ними та іншими далекоглядними цілями, а також зв'язано з питанням про зміст суб'єктивної сторони злочину, точніше — про її співвідношення з виною.

Іноді щодо суб'єктивної сторони вказується дещо інакше: що це є психічне ставлення особи до вчиненого нею суспільно небезпечного діяння та до його наслідків, яке характеризується виною, мотивом і метою злочину [10, с. 161]. Проте і таке визначення не повністю обґрунтоване, оскільки психічне ставлення суб'єкта являє собою вину в формі умислу і необережності, а вся суб'єктивна сторона включає в себе не лише названі, а й інші компоненти, зокрема, емоції, що проявляються в злочинній поведінці.

Враховуючи те, що зазначені вище питання залежать від вирішення питання про співвідношення суб'єктивної сторони і вини, то коротко розглянемо ці загальнотеоретичні питання з врахуванням обмеженого обсягу цієї роботи. З цієї проблеми висловлені три основні судження: 1) П.С. Дагель вважає, що вина представляє собою внутрішню, суб'єктивну сторону злочину, психічне відношення суб'єкта до свого суспільно небезпечного діяння і його наслідків, виражене в злочині [11, с. 78]. Іншими словами цей вчений ототожнював суб'єктивну сторону і вину, наголошуючи на тому, що інтелектуально-вольова діяльність людини нерозривно зв'язана з мотивацією і емоційною діяльністю [12, с. 41]. Обґрунтовуючи свою думку, він зазначав, що точка зору, яка обґрунтовує тезис про те, що суб'єктивна сторона не вичерпується виною, а включає в себе поряд з виною мотив і мету злочину, заснована на змішанні суб'єктивної сторони злочину (вини) і ознак складу злочину, що характеризують цю суб'єктивну сторону (умисел, необережність, мотив, мету, афект, завідомість тощо), а також на змішанні понять змісту і форми вини [13, с. 123]. У оцінці такої позиції слід погодитися з думкою А.І. Рарога: 1) що ця позиція не переконлива в теоретичному відношенні і несприятлива – в практичному; 2) що ототожнення вини і суб'єктивної сторони не відповідає законодавчій характеристиці вини (закон розглядає вину як родове поняття умислу і необережності і інші психологічні моменти до поняття вини не виключає). Законодавець до змісту вини (умислу і необережності) відносить лише свідомість і волю; 3) у трактуванні П.С. Дагеля вина не конкретизована з позиції юридичної характеристики і включення до вини мотиву, мети, емоцій, завідомості та інших психологічних ознак, коло яких точно не визначено, позбавляє ці ознаки самостійності (хоча в законі таке значення їм нерідко надається); 4) ця концепція страждає логічною непослідовністю, оскільки П.С. Дагель, характеризуючи вину, ставив мотив і мету на один рівень з умислом і необережністю, але аналізуючи останні, він ставить мотив і мету в один ряд не з умислом і необережністю, а вже зі свідомістю і волею (тобто, що це елемент самого умислу); 5) вона суперечить положенням філософії, тому що автор стверджує, що форма вини визначається лише свідомістю і волею, а інші психологічні елементи за його ствердженням на форму вини не впливають, хоча і входять до змісту вини (що форма вини вужча, ніж її зміст) [4, с. 5–8]. Отже, ототожнення суб'єктивної сторони і вини є необґрунтованим. Натомість деякі автори розглядають вину як поняття більш широке ніж суб'єктивна сторона. Так, Ю.А. Демидов стверджує, що вина не може зводитися до якого-небудь елементу злочину, чи до умислу і необережності, чи до діяння, взятого з його об'єктивної сторони (вона однаково виражається як в об'єктивній, так і в суб'єктивній стороні злочину) [14, с. 114]. Подібно цьому автору Г.А. Злобін стверджує, що вина, яка складає суб'єктивну сторону злочинного діяння, одночасно виступає як цілісна характеристика злочину в усіх його істотних для відповідальності відношеннях і що ці властивості вини роблять її необхідною і достатньою підставою кримінальної відповідальності (в рівній мірі протилежним як об'єктивному, так і абстрактно-суб'єктивному інкримінуванню) [15, с. 23].

Виходячи з вищевикладеного, Ю.А. Демидов і Г.А. Злобін помилково вважають, що вина є одним із елементів (ознакою) суб'єктивної сторони, а натомість, що вона включає в себе як об'єктивну так і суб'єктивну сторону злочинного діяння. З цього приводу слід погодитися з думкою А.І. Рарога, що це є не що інше, як відродження концепції «двох вин» Б. С. Утевського, яка не була сприйнята наукою і судовою практикою [16, с. 9]. Необхідно також погодитися з думкою А.І. Рарога, що такі судження Ю.А. Демидова, Г.А. Злобіна та інших мають під собою ґрунт непорозуміння, що в досудовому слідстві та судовій практиці термін вина застосовується в двох значеннях: а) в науці кримінального права поняття вини означає наявність в діяннях особи умислу і необережності; б) на практиці про вину говорять як про доказаність факту вчинення злочину конкретною особою [17, с. 15; 19, с. 50].

У вітчизняній науці кримінального права переважає думка, що психологічний зміст суб'єктивної сторони злочину розкривається з допомогою таких юридичних ознак, як вина, мотив і мета, що характеризують різні форми психологічної активності людини. Ці ознаки зв'язані між собою, але є самостійними психологічними явищами, не підміняють одна одну і не переходять одна в іншу та мають різне значення. Проте, все ж таки слід погодитися з В.К. Матвійчуком та С.А. Тарарухінім, що до суб'єктивної сторони злочину необхідно віднести і таку психологічну ознаку як емоції, адже вони знайшли законодавче закріплення в КК України [9, с. 6].

Не вдаючись у подальшу дискусію з приводу визначення суб'єктивної сторони та вини, я вважаю, що потрібно взяти все істотне з цих визначень і використати в дослідженні суб'єктивної сторони злочину порушення недоторканності приватного життя (ст. 182 КК України).

В цьому аспекті слід зазначити, що ознаки суб'єктивної сторони конкретного складу злочину або називаються в диспозиції ст. 182 КК України, або визначаються характером злочинного посягання. Вони мають неоднакове призначення, так, вина є обов'язковою ознакою досліджуваного складу злочину. Без неї відсутній склад злочину, а тому не може бути кримінальної відповідальності (ст. 2 КК України). Такий підхід повністю відповідає нашій кримінально-правовій доктрині, за якою кримінальній відповідальності й покаранню повинні підлягати лише винні особи. Проте, вина не вичерпує повністю змісту суб'єктивної сторони злочину. Вина, як відомо, виражається в психічному ставленні особи до вчиненого злочину у формі умислу й необережності [8, с. 179]. Зміст форми вини розкривається в ст.ст. 24 і 25 КК України. Наука кримінального права розглядає вину особи, яка проявляється в злочині як факт об'єктивної дійсності (тобто як об'єктивну істину), яку повинен встановити слідчий, прокурор, суд. При цьому теорія кримінального права України відкидає так званий «оціночний» критерій розуміння вини, що мав місце в працях незначної кількості прихильників. Так, вважаючи невдалим визначення поняття вини в традиційному її розумінні, Б.С. Утевський запропонував своє, на його думку, більш вдале визначення, включивши в нього оціночний момент [19, с. 103]. Його судження про вину як оціночну категорію, що виражена в негативному ставленні судді щодо поведінки підсудного, взята на

озброєння практиками, могла б мати негативний вплив на діяльність органів правосуддя.

Звертаючи увагу на роль інституту суб'єктивної сторони, потрібно акцентувати увагу на значенні цього елемента складу злочину у кримінальному праві: 1) вона є одним з обов'язкових елементів конкретного складу злочину, без встановлення якої не можна стверджувати про наявність в діяннях особи всіх ознак злочину, а також це свідчить про відсутність підстави кримінальної відповідальності; 2) з'ясування суб'єктивної сторони злочину впливає на кваліфікацію діяння; 3) розуміння суб'єктивної сторони конкретного складу злочину дає можливість здійснювати відмежування суміжних злочинів; 4) суб'єктивна сторона має значення для кваліфікації злочину; 5) розуміння суб'єктивної сторони конкретного складу злочину впливає на вирішення питання про звільнення особи від кримінальної відповідальності і покарання [20, с. 46]. Крім того, суб'єктивна сторона може впливати на кримінальну відповідальність як обтяжуюча чи пом'якшуюча обставина.

Методологічною основою пізнання психіки особи до вчиненого нею злочину, зокрема передбаченого ст. 182 КК, є критерій її з'ясування через аналіз діяльності особи, яка вчинила злочин [21, с. 8]. Ось чому суб'єктивна сторона злочину, на наше переконання, повинна встановлюватись через перелік юридично значимих ознак об'єктивної сторони досліджуваного складу злочину, на основі яких проводиться поділ злочинів із формальними або матеріальними складами. Вони, зрозуміло, неоднаково відображаються у свідомості винного. Тому в кримінально-правовій доктрині приділяється значна увага з'ясуванню змісту вини у злочинах із формальним складом, до яких відносяться злочин, передбачений частинами 1 та 2 (за ознакою «ті самі дії, вчинені повторно») ст. 182 КК України. З цього питання в науці кримінального права існує дві точки зору. Одні автори стверджують, що у злочинах формальним складом вина виражається в психічному відношенні не тільки до дій, але й до наслідків [22, с. 27; 23, с. 6]; інші переконані, що у формальних складах, де наслідок не є ознакою об'єктивної сторони таких складів злочину, психічне ставлення до нього не впливає на форму вини і кваліфікацію злочинів (тобто в злочинах із формальними складами форма вини визначається психічними ставленням тільки до діяння) [21, с. 74; 24, с. 11–29].

Автор повністю поділяє другу точку зору, тому що вона не ігнорує різницю між матеріальними і формальними складами, що обумовлена їх законодавчою конструкцією.

Виходячи з таких загальних передумов цього дослідження, перейдемо до розгляду суб'єктивної сторони злочину, передбаченого ст. 182 КК України. У зазначеній статті КК України відсутні будь-які вказівки на суб'єктивні ознаки. Разом з тим, структура об'єктивної сторони складу злочину, передбаченого частинами 1 та 2 (за ознакою «ті самі дії, вчинені повторно») ст. 182 КК України, як злочину з формальним складом свідчить, що цей злочин може вчинятися лише з умисною формою вини. Більш точно це ми можемо довести використовуючи загальноприйнятну характеристику вини, користуючись такими показниками вини, як: зміст, форма і сутність, враховуючи те, що форма

вини має вагоме значення для злочину порушення недоторканності приватного життя, а тому її аналіз дозволяє зрозуміти ознаки вини в цьому злочинному діянні.

Форма вини, як зазначає П.С. Дагель, насамперед пояснює внутрішній зв'язок та спосіб організації елементів і процесів між собою, а також і з зовнішніми умовами [12, с. 60]. У свою чергу форма вини визначається її змістом, різними співвідношеннями інтелектуального і вольового зв'язку суб'єкта злочину з об'єктивними ознаками цього злочинного діяння. У той же час форма вини надає змісту вини юридичної визначеності, ставить його в легально встановлені межі, залишаючи поза ними будь-які інші психічні процеси, крім свідомості і волі, а також форма вини робить категорію вини придатною для практичного застосування [4, с. 15]. У юридичних джерелах форму вини розуміють як встановлене законом певне співвідношення інтелектуальних і вольових ознак, що означають ставлення винної особи до вчиненого діяння та його наслідків [25, с. 306]. Слід звернути увагу на те, що в ст. 23 КК України закріплено дві основні форми вини: умисел та необережність. У відповідності із ст. 24 КК України умисел поділяється на такі види: прямий умисел і непрямий умисел [26]. Крім того, необережність поділяється на злочинну самовпевненість і злочинну недбалість [26].

Автор переконаний, що для того, щоб запропонувати якісь теоретичні пояснення і практичні рекомендації правоохоронним органам, судам із зазначеної проблеми, необхідно звернутися до дій, який вчинила особа (суб'єкт злочину) — це за частиною першою статті 182 КК України незаконне збирання, зберігання, використання, знищення запитає поширення конфіденційної інформації про особу або незаконне зміна такої інформації (зрозуміло, що без згоди потерпілого), а за частиною другою статті 182 КК України (за ознакою «ті самі дії, вчинені повторно») запитання які особа вчиняє умисно, про що також свідчить термін «незаконне». При опитуванні працівників правоохоронних органів із 300 осіб, підданих опитуванню, 95 % зазначили, що цей злочин запитає передбачений частинами першою та другою (за ознакою «ті самі дії, вчинені повторно») статті 182 КК України вчиняється умисно, вид умислу — прямий, і лише 3% схильні вважати, що цей злочин за означеними ознаками може вчинятися умисно як з прямим, так і непрямим умислом, а 2% — не визначилися з формою вини. Характер та зміст вини у злочинах з формальним складом не передбачає необхідності психічного відношення особи до суспільно небезпечних наслідків, свідомість і воля людини тут має встановлюватися стосовно дій, позначених в диспозиції частини першої та другої (за ознакою «ті самі дії, вчинені повторно») статті 182 КК України. Структура злочинів з формальними складами, до яких належать діяння, передбачені частинами першою та другою (за ознакою «ті самі дії, вчинені повторно») статті 182 КК України, така, що наслідки в них лежать за межами необхідних ознак об'єктивної сторони, а отже і складу злочину [27, с. 73]. Ще раз стверджуємо, що об'єктивна сторона злочину, що нами досліджуються, в якості обов'язкової ознаки включає лише суспільно-небезпечні дії. Інтелектуальна ознака умислу даних злочинах включає лише усвідомлення особою суспільної небезпечності дій, а вольо-

вий момент умислу охоплюється бажання особи вчинити такі дії, що передбачені частинами першою та другою (за ознакою «ті самі дії, вчинені повторно») статті 182 КК України.

Проте, з метою більш глибокого дослідження суб'єктивної сторони злочину, передбаченого частинами першою та другою (за ознакою «ті самі дії, вчинені повторно») статті 182 КК України, звернемося до поглядів учених. У цьому пошуку слід звернути увагу на те, що думки фахівців стосовно форм і видів Вони мають певні розходження.

П.П. Андрушко стверджує, що суб'єктивна сторона цього злочину характеризується умисною формою вини: особа усвідомлює, нею незаконно збираються, зберігаються, використовуються чи поширюються (оголошуються чи оприлюднюються) відомості про іншу особу, які згідно з чинним законодавством є конфіденційною інформацією і які вона не має права збирати, зберігати, використовувати і поширювати, і бажає вчинити такі дії [28, с. 364]. І.О. Зінченко заявляє, що суб'єктивна сторона цього злочину передбачає прямий умисел [29, с. 197]. М.І. Мельник запевняє, що з суб'єктивної сторони злочин характеризується умислом, а в разі, коли недоторканість приватного життя була порушена службовою особою в результаті службової недбалості, то за наявності для того підстав вчинене буде кваліфікуватися за статтею 367 (425) КК України [30, с. 495]. П.А. Воробей, О.В. Кришевич запевняють, що суб'єктивна сторона цього злочину характеризується прямим умислом [31, с. 411]. А.П. Бабій наполягає на тому, що суб'єктивна сторона цього злочину характеризується умисною формою вини [32, с. 401]. М.В. Гнетнев, О.М. Готін, М.В. Мазур заявляють, що суб'єктивна сторона цього злочину характеризується прямим умислом [33, с. 189]. Т.М. Нуркаєва стверджує, що суб'єктивна сторона злочину, передбаченого статтею 137 КК РФ, характеризується прямим умислом: особа усвідомлює, що незаконно без згоди потерпілого збирає або поширює відомості про його приватне життя, передбачає, що цим може завдати шкоду його права і законним інтересам, і бажає цього [34, с. 201].

Аналіз поглядів на суб'єктивну сторону злочину, передбаченого статтею 182 КК України, свідчить: 1) всі автори відійшли від її розгляду стосовно цього злочину за частинами першою та другою (за ознакою «ті самі дії, вчинені повторно») статті 182 КК України, як діяння з формальним складом та ухилився від аналізу цього злочину за частиною другою (за ознакою «ті самі дії, якщо вони заподіяли істотну шкоду охоронюваним законом правам, свободам та інтересам особи») статті 182 КК України як діяння з матеріальним складом; 2) П.П. Андрушко, А.П. Бабій для характеристики суб'єктивної сторони використовують форму вини, а саме вказують, що цей злочин характеризується умисною формою вини, але не називають вид умислу. Позитивним у їх судженні є те, що вони користуються такими показниками вини, як форма вини. 3) М.І. Мельник, характеризуючи суб'єктивну сторону цього злочину, зазначає, що суб'єктивна сторона цього злочину характеризується умислом, однак не визначається, чи це форма вини, чи вид вини; 4) П.А. Воробей, О.В. Кришевич, Т.М. Нуркаєва, характеризують суб'єктивну сторону цього злочину, зазначають, що вона характеризується прямим умислом, тобто пере-

ходять на вид умислу, обходячи форму вини; 5) крім того, підходи П.П.Андрушка та Т.М. Нуркаєвої мають перевагу перед іншими авторами при характеристиці вини, оскільки вони користуються таким її показником, як зміст, тобто розкривають її через свідомість і волю.

Виходячи з викладеного вище, можна сформулювати наступне: обов'язковими ознаками суб'єктивної сторони злочину, передбаченого частинами першою та другою (за ознакою «ті самі дії, вчинені повторно») статті 182 КК України, є вина. Злочин за названими частинами характеризується виною у формі умислу. Злочин з формальним складом (частини перша і друга (за ознакою «ті самі дії, вчинені повторно») статті 182 КК України) вчиняється лише з прямим видом умислу. На прямий умисел вказує і термін, який використовує законодавець, — «незаконне». Інтелектуальний момент прямого умислу свідчить, що особа усвідомлює суспільну небезпечність своїх дій, а вольовий момент умислу цього злочину означає, що особа бажає вчинити дії, передбачені частинами першою та другою (за ознакою «ті самі дії, вчинені повторно») статті 182 КК України.

Стосовно вчинення злочину, передбаченого частиною другою статті 182 КК України (за ознакою «ті самі дії, якщо вони заподіяли істотну шкоду охоронюваним законом правам, свободам та інтересам особи»), як злочину з матеріальним складом, то її автори обійшли увагою у відношенні суб'єктивної сторони.

Виходячи з загальних положень, що стосуються суб'єктивної сторони, вини та дій, які передбачені частиною 1 статті 182 КК України, терміну «незаконне», злочину з матеріальним складом, з'ясуємо форму і вид вини для частини 2 статті 182 КК України (за ознакою «ті самі дії, якщо вони заподіяли істотну шкоду охоронюваним законом правам, свободам та інтересам особи»).

Виходячи з викладеного вище, перш за все, звернемо увагу, що однією з основних ознак, які характеризують злочин, передбачений частиною 2 статті 182 КК України (за ознакою «ті самі дії, якщо вони заподіяли істотну шкоду охоронюваним законом правам, свободам та інтересам особи»), є суспільна небезпека. Визначаючи зміст умислу, а точніше, інтелектуального критерію вини, треба встановити і фактор усвідомлення особою вчиненого нею діяння. Таке усвідомлення повинно включати дві складові: по-перше, усвідомлення особою фактичного змісту та характеру події, яка утворює діяння як акт вольової поведінки людини; по-друге, усвідомлення особою соціальної корисності або навпаки шкідливості її поведінки для охоронюваних законом інтересів суспільства, громади чи окремої людини. Послідовність такого усвідомлення, етапи формування думок особи щодо своєї поведінки можуть бути різними. В одних випадках особа взагалі не зважає на суспільну небезпечність, заборонні, караність свого діяння, зосереджуючи свою увагу лише на своїх бажаннях щодо певних дій, передбачених частиною 1 статті 182 КК України.

При цьому, якщо людина не усвідомлює фактичного змісту та характеру свого діяння, усвідомлення його суспільної небезпечності також виключається. У той же час усвідомлення суспільно небезпечного характеру поведінки передбачає розуміння і змісту дій, що описані у частині 1 статті 182 КК

України. Аналіз змісту умислу злочинів, що досліджуються, дає нам можливість стверджувати, що суспільно небезпечний характер цих дій охоплюються повним розумінням особи. Підставою для такого твердження є положення, які закладені в частині 1 статті 182 КК України (в їх об'єктивній стороні), за ознаками зовнішньої сторони цього злочину особа усвідомлює, виходячи з таких дій: 1) незаконне збирання конфіденційної інформації про особу; 2) незаконне зберігання конфіденційної інформації про особу; 3) незаконне використання конфіденційної інформації про особу; 4) незаконне знищення конфіденційної інформації про особу; 5) незаконне поширення конфіденційної інформації про особу; 6) незаконна зміна такої конфіденційної інформації про особу.

Таким чином, особа має можливість у повному обсязі оцінити майбутні наслідки своєї поведінки, її заборону, а отже і усвідомити, що караність діяння означає його підвищену суспільну небезпеку. Це складає, на нашу думку, перший етап формування умислу винного — інтелектуальний критерій види. На другому етапі особа приймає рішення діяти у заборонений спосіб, який нами позначений вище, чи утриматись від нього. У цьому випадку винний усвідомлює, що вчиняючи дії, розуміє їх суспільну небезпечність, але бажає їх вчинити. У цьому контексті можна стверджувати, що саме від волі винної особи залежить рішучість у вчиненні злочину порушення недоторканності приватного життя. Здійснюючи дії, передбачені частинами 1 та 2 (за ознакою «ті самі дії, вчинені повторно») статті 182 КК України, винний взагалі може не приділяти уваги можливому розвитку подій як результату його поведінки, зосереджуючись лише на самому змісті своїх вчинків, їх обґрунтованості та важливості в момент вчинення.

Щодо злочину, передбаченого частиною другою статті 182 КК України (за ознакою «ті самі дії, якщо вони спричинили істотну шкоду охоронюваним законом правам, свободам та інтересам особи»), то тут йдеться про подвійну форму вини: до дій має місце умисна форма вини, види умислу прямиї, а до наслідків — необережна форма вини, вид необережності — лише злочинна самовпевненість.

Мотиви зазначених злочинів можуть бути різними і значення для кваліфікації не мають, впливають лише на призначення покарання.

Враховуючи те, що мотив не входить в зміст психологічного відношення особи до вчиненого нею діяння за статтею 182 КК України, він лежить поза сферою інтелекту і волі як ознаки умислу, то вони таким чином складають психологічну основу, на якій зароджуються вина. Як складові психологічного процесу у зв'язку з вчиненням злочину, вони перетворюються (складаються) із незлочинних мотивів, які не оцінюються кримінальним правом, на відміну від вини. Проведений аналіз судової практики щодо мотивів їх вчинення підтверджує умисною формою вини для дій, передбачених частинами 1 та 2 (за ознакою «ті самі дії, вчинені повторно») статті 182 КК України.

Отже мотив — це завжди психологічна причина вчинку. В цій якості виступають усвідомленість спонукання, інтереси тощо.

Мета (перспектива) — джерело спрямованості суб'єкта, його активності. вона, як показує аналіз кримінальних справ цієї категорії запитань відображає

уявну модель майбутнього (чого б хотіла досягнути особа в результаті своїх дій). При цьому в кожному конкретному випадку може бути не одна мета дій, але певна з них все ж домінує, і це логічно, тому що вона має певні порядки домінант; загально визначеним є те, що, на відміну від мотиву, мета характеризує безпосередній злочинний результат, якого прагне винний, вчиняючи злочин. Мета та мотив по-різному характеризують вольовий процес: якщо мотив злочину відповідає на питання, чим керується особа, яка вчиняє злочин, то мета злочину визначає направленість дій, тобто — якого наслідку хоче досягти особа. Крім того, необхідно зазначити, що певною мірою проблема суб'єктивної сторони злочину, передбаченого ст. 182 КК України, взагалі вирішується на законодавчому рівні і в деяких зарубіжних джерелах [35; 36; 37; 38].

Висновки. На підставі дослідження можна визначити такі основні положення: 1) суб'єктивна сторона злочину, передбаченого частинами першою та другою (за ознакою «ті самі дії, вчинені повторно») статті 182 КК України, характеризується виною у формі умислу. Умисел для цього злочину може бути лише прямий; 2) суб'єктивна сторона злочину для частини другої (за ознакою «ті самі дії, якщо вони спричинили істотну шкоду охоронюваним законом правам, свободам та інтересам особи») статті 182 КК України, характеризується подвійною виною а саме: стосовно дій — прямий умисел, а до наслідків — необережна форма вини.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кримінальне право України. Загальна частина : Підручник для студентів юрид. вузів і фак. / за ред. П.С. Матишевського, П.П. Андрушка, С.Д. Шапченка. — К. : Юрінком Інтер, 1997. — 512 с.
2. *Беньківський В.О.* Деякі теоретичні питання вини / В.О. Беньківський // Держава і право : зб. наук. праць. Юридичні і політичні науки / Інститут держави і права ім. В.М. Корецького НАН України. — К., 2000. — Вип. 7. — С. 392–396.
3. *Воробей П.А.* Теорія і практика кримінально-правового ставлення в вину / Петр Адамович Воробей. — К. : НАВСУ, 1997. — 184 с.
4. *Рарог А.И.* Субъективная сторона и квалификация преступлений / Алексей Иванович Рарог. — М. : Профобразование, 2001. — 135 с.
5. *Ткачук А.Л.* До питання про витоки вини як правової категорії / А.Л. Ткачук // Актуальні проблеми держави та права / Одес. нац. акад. — Одеса, 2000. — Вип. 13. — С. 144–148.
6. *Фельдблом В.С.* Уголовная ответственность за заведомо ложное показание: автореф. дисс...канд. юрид. наук: спец. 12.715. «Уголовное право и уголовный процесс» / В.С. Фельдблом. — М., 1972. — 16 с.
7. *Матвейчук В.К.* Уточнение понятия субъекта экологических преступлений на современном этапе развития общества и государства / В.К. Матвейчук // Проблеми боротьби зі злочинністю в Україні: тези доповідей і повідомлень респ. наук. конф. / НАН України. Інститут держави і права ім. В.М. Корецького. — К., 1992. — С. 62–64.
8. Учебник уголовного права. Общая часть / [Бородин С.В., Кудрявцев В.Н., Кузнецова Н.Ф. и др.]; под ред. В.Н. Кудрявцева, А.В. Наумова. — М. : Спартак, 1998. — 412 с.

9. *Матвійчук В.К.* Суб'єктивна сторона складу злочину: [лекція] / В.К. Матвійчук, С.А. Тарарухін. — К. : Українська академія внутрішніх справ, 1994. — 36 с.
10. *Светлов А.Я.* Суб'єктивна сторона преступлення / А.Я. Светлов // Уголовное право Украинской ССР на современном этапе : часть Общая. — К., 1995. — С. 160—168.
11. *Дагель П.С.* Содержание, форма и сущность вины в советском уголовном праве / П.С. Дагель // Изв. вузов. Правоведение. — 1969. — № 1. — С. 77—79.
12. *Дагель П.С.* Суб'єктивна сторона преступлення и ее установление / П.С. Дагель, Д.П. Котов. — Воронеж : Воронеж. ун—т, 1974. — 230 с.
13. *Дагель П.С.* Понятие вины в советском уголовном праве / П.С. Дагель // Материалы XIII научной конференции ДВГУ. — Владивосток, 1968. — Ч. IV. — С. 121—129.
14. *Демидов Ю.А.* Социальная ценность и оценка в уголовном праве / Юрий Андреевич Демидов. — М. : Юрид. лит, 1975. — 184 с.
15. *Злобин Г.А.* Виновное вменение в историческом аспекте / Г.А. Злобин // Уголовное право в борьбе с преступностью. — М., 1981. — С. 20—26.
16. *Протченко Б.А.* Понятие невменяемости в советском уголовном праве / Б.А. Протченко // Изв. вузов. Правоведение. — 1987. — С. 82—86.
17. *Малков В.П.* Суб'єктивні основи уголовної відповідальності / В.П. Малков // Государство и право. — 1995. — № 1. — С. 14—16.
18. *Плотников А.И.* Объективное и субъективное в уголовном праве (оценка преступления по юридическим признакам) / Александр Иванович Плотников. — Оренбург : Основа, 1997. — 140 с.
19. *Утевский Б.С.* Вина в советском уголовном праве / Борис Самойлович Утевский. — М. : Госюриздат, 1950. — 319 с.
20. *Бажанов М.Й.* Уголовное право Украины. Общая часть: [конспект лекций] / М.Й. Бажанов. — Днепропетровск : Пороги, 1992. — 168 с.
21. *Дагель П.С.* Установление субъективной стороны преступления / П.С. Дагель, Р.В. Михеев. — Владивосток : ДВГУ, 1972. — 36 с.
22. *Дурманов Н.Д.* Понятие преступления / Николай Дмитриевич Дурманов. — М.—Л. : АН СССР, 1948. — 312 с.
23. *Никифоров Б.С.* Об умысле по действующему законодательству / Б.С. Никифоров // Советское государство и право. — 1965. — № 6. — С. 26—28.
24. *Склярів С.В.* Вина и мотивы преступного поведения / Сергей Валерьевич Склярів. — СПб. : Р. Асланов, Юридический центр Пресс, 2004. — 326 с.
25. Курс уголовного права. Общая часть / Под ред. Н.Ф. Кузнецовой, И.М. Тяжковой. — М. : Зеркало-М, 2002. — Т. 1: Учение о преступлении. — 624 с.
26. Кримінальний кодекс України : Закон України від 5 квітня 2001 р. // Відомості Верховної Ради України. — 2001. — № 25—26. — Ст. 131.
27. *Гавриш С.Б.* Уголовно-правовая охрана природной среды Украины. Проблемы теории и развития законодательства / Степан Богданович Гавриш. — Харьков : Основа, 1994. — 640 с.
28. *Андрушко П.П.* Злочини проти виборчих, трудових та інших особистих прав і свобод людини і громадянина / П.П. Андрушко // Науково-практичний коментар до Кримінального кодексу України : За станом законодавства і постанов Пленуму Верховного Суду України на 1 грудня 2001 р.; за ред. С.С. Яценка. — К. : А.С.К., 2002. — С. 322—367.
29. *Зінченко І.О.* Коментар до статей 157—175, 182—184 КК України / І.О. Зінченко // Кримінальний кодекс України. Науково-практичний коментар: у 2-х

томах; Особлива частина / Ю.В. Баулін, В.І. Борисов, В.І. Тютюгін; за заг. ред. В.Я. Тація, В.П. Пшонки, В.І. Борисова, В.І. Тютюгіна. — Х. : Право, 2013. — С. 140—200.

30. *Мельник М.І.* Злочини проти виборчих, трудових та інших особистих прав і свобод людини і громадянина / М.І. Мельник // Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України; за ред. М.І. Мельника, М.І. Хавронюка. — 9-те вид., переробл. та допов. — К. : Юридична думка, 2012. — С. 407—500.

31. *Воробей П.А., Кришевич О.В.* Злочини проти виборчих, трудових та інших особистих прав і свобод людини і громадянина // П.А. Воробей, О.В. Кришевич // Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України / Д.С. Азаров, В.К. Гришук, А.В. Савченко [та ін.]; За заг. ред. О.М. Джужі, А.В. Савченка, В.В. Чернея; НАВС. — К. : Юрінком Інтер, 2016. — С. 369—414.

32. *Бабий А.П.* Преступления против избирательных, трудовых и других личных прав и свобод граждан / А.П. Бабий // Уголовный кодекс Украины. Комментарий: Под ред Ю.А. Кармазина и Е.Л. Стрельцова. — Харьков, ООО «Одиссей», 2001. — С. 345—405.

33. *Гнетнев М.К., Готін О.М., Мазур М.В.* Злочини проти виборчих, трудових та інших особистих прав і свобод людини і громадянина / М.К. Гнетнев, О.М. Готін, М.В. Мазур // Кримінальне право (Особлива частина): Підручник; за ред. О.О. Дудорова, Є.О. Письменського. — [2-ге видання]. — К. : «ВД» Дакор», 2013. — С. 156—212.

34. *Нуркаєва Т.Н.* Личные (гражданские) права и свободы человека и их охрана уголовно-правовыми средствами: вопросы теории и практики. — СПб. : Изд-тво «Юридический центр Прес», 2003. — 254 с.

35. THE JAPANESE PENAL CODE / Edited and introduction by Doctor of Law, prof. A.I. Korobeev. — St Petersburg : «Yuridichesky Center — Press», 2002. — 226 p.

36. The Swiss Penal Code / Preface by a member of the Council of Federation the Federal Assembly of the RF. N. Volkov; edited, translated from German, and introduction by Candidate of Law A. V. Serebrennikova. — St Petersburg : «Yuridichesky Center — Press», 2002. — 366 p.

37. Criminal Legislation of Norway / Edited and introductory article by Doctor of Law, professor Yn.V. Golik; translated from Norwegian A.V. Zhmenya. — St. Petersburg : «Yuridichesky Center — Press», 2002. — 366 p.

38. The Latvian Penal / Edited and introduction by candidate of law A.I. Lukashov and candidate of law E.A. Sarkisova, translated from Latvian by candidate of Law A.I. Lukashov. — St. Petersburg : «Yuridichesky Center — Press», 2001. — 313 p.

REFERENCES

1. Kryminalne pravo Ukrainy. Zahalna chastyna : Pidruchnyk dlia studentiv yuryd. vuziv i fak. / za red. P.S. Matyshevskoho, P.P. Andrushka, S.D. Shapchenka. — K. : Yurinkom Inter, 1997. — 512 s.

2. *Benkivskiy V.O.* Deiaki teoretychni pytannia vyny / V.O. Benkivskiy // Derzhava i pravo : zb. nauk. prats. Yurydychni i politychni nauky / Instytut derzhavy i prava im. V.M. Koretskoho NAN Ukrainy. — K., 2000. — Vyp. 7. — S. 392—396.

3. *Vorobey P.A.* Teoriia i praktyka kryminalno-pravovoho stavlennia v vynu / Petr Adamovich Vorobey. — K. : NAVSU, 1997. — 184 s.

4. *Rarog A.I.* Subektivnaja storona i kvalifikacija prestuplenij / Aleksej Ivanovich Rarog. — M. : Profobrazovanie, 2001. — 135 s.

5. *Tkachuk A.L.* Do pytannia pro vytoky vyny yak pravovoi katehorii / A.L. Tkachuk // Aktualni problemy derzhavy ta prava / Odes. nats. akad. — Odesa, 2000. — Vyp. 13. — S. 144—148.

6. *Fel'dbljum V.S.* Ugolovnaja otvetstvennost' za zavedomo lozhnoe pokazanie: avtoref. diss....kand. jurid. nauk: spec. 12.715. "Ugolovnoe pravo i ugolovnyj process" / V.S. Fel'dbljum. — M., 1972. — 16 s.
7. *Matvejchuk V.K.* Utochnenie ponjatija subekta jekologicheskikh prestuplenij na sovremennom jetape razvitija obshhestva i gosudarstva / V.K. Matvejchuk // Problemy borotby zi zlochynnistiu v Ukraini: tezy dopovidei i povidomlen resp. nauk. konf. / NAN Ukrainy. Instytut derzhavy i prava im. V.M. Koretskoho. — K., 1992. — S. 62–64.
8. Uchebnik ugolovnoho prava. Obshhaja chast' / [Borodin S.V., Kudrjavcev V.N., Kuznecova N.F. i dr.]; pod red. V.N. Kudrjavceva, A.V. Naumova. — M. : Spartak, 1998. — 412 s.
9. *Matviičuk V.K.* Subiektivna storona skladu zločynu: [leksii] / V.K. Matviičuk, S.A. Tararukhin. — K. : Ukrainska akademii vnutrishnikh sprav, 1994. — 36 s.
10. *Svetlov A.Ja.* Subektivnaja storona prestuplenija / A.Ja. Svetlov // Ugolovnoe pravo Ukrainskoj SSR na sovremennom jetape : chast' Obshhaja. — K., 1995. — S. 160–168.
11. *Dagel' P.S.* Soderzhanie, forma i sushhnost' viny v sovetskom ugolovnom prave / P.S. Dagel' // Izv. vuzov. Pravovedenie. — 1969. — № 1. — S. 77–79.
12. *Dagel' P.S.* Subektivnaja storona prestuplenija i ee ustanovlenie / P.S. Dagel', D.P. Kotov. — Voronezh : Voronezh. un—t, 1974. — 230 s.
13. *Dagel' P.S.* Ponjatie viny v sovetskom ugolovnom prave / P.S. Dagel' // Materialy XIII nauchnoj konferencii DVGU. — Vladivostok, 1968. — Ch. IV. — S. 121–129.
14. *Demidov Ju.A.* Social'naja cennost' i ocenka v ugolovnom prave / Jurij Andreevich Demidov. — M. : Jurid. lit, 1975. — 184 s.
15. *Zlobin G.A.* Vinovnoe vmenenie v istoricheskom aspekte / G.A. Zlobin // Ugolovnoe pravo v bor'be s prestupnost'ju. — M., 1981. — S. 20–26.
16. *Protchenko B.A.* Ponjatie nevmenjaemosti v sovetskom ugolovnom prave / B.A. Protchenko // Izv. vuzov. Pravovedenie. — 1987. — S. 82–86.
17. *Malkov V.P.* Subektivnye osnovanija ugolovnoj otvetstvennosti / V.P. Malkov // Gosudarstvo i pravo. — 1995. — № 1. — S. 14–16.
18. *Plotnikov A.I.* Obektivnoe i subektivnoe v ugolovnom prave (ocenka prestuplenija po juridicheskim priznakam) / Aleksandr Ivanovich Plotnikov. — Orenburg: Osnova, 1997. — 140 s.
19. *Utevskij B.S.* Vina v sovetskom ugolovnom prave / Boris Samojlovich Utevskij. — M. : Gosjurizdat, 1950. — 319 s.
20. *Bazhanov M.J.* Ugolovnoe pravo Ukrainy. Obshhaja chast': [konspekt lekcij] / M.J. Bazhanov. — Dnepropetrovsk : Porogi, 1992. — 168 s.
21. *Dagel' P.S.* Ustanovlenie subektivnoj storony prestuplenija / P.S. Dagel', R.V. Miheev. — Vladivostok : DVGU, 1972. — 36 s.
22. *Durmanov N.D.* Ponjatie prestuplenija / Nikolaj Dmitrievich Durmanov. — M.— L. : AN SSSR, 1948. — 312 s.
23. *Nikiforov B.S.* Ob umysle po dejstvujushhemu zakonodatel'stvu / B.S. Nikiforov // Sovetskoe gosudarstvo i pravo. — 1965. — № 6. — S. 26–28.
24. *Sklyarov S.V.* Vina i motivy prestupnogo povedenija / Sergej Valer'evich Sklyarov. — SPb. : R. Aslanov, Juridicheskij centr Press, 2004. — 326 s.
25. Kurs ugolovnoho prava. Obshhaja chast' / Pod red. N.F. Kuznecovoj, I.M. Tjzhkovoju. — M. : Zerkalo-M, 2002. — T. 1: Učenje o prestuplenii. — 624 s.
26. Kryminalnyi kodeks Ukrainy : Zakon Ukrainy vid 5 kvitnia 2001 r. // Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. — 2001. — № 25–26. — St. 131.
27. *Gavrish S.B.* Ugolovno-pravovaja ohrana prirodnoj srody Ukrainy. Problemy teorii i razvitija zakonodatel'stva / Stepan Bogdanovich Gavrish. — Har'kov : Osnova, 1994. — 640 s.

28. *Andrushko P.P.* Zlochyny proty vyborchyykh, trudovykh ta inshyykh osobystyykh prav i svobod liudyny i hromadianyna / P.P. Andrushko // Naukovo-praktychnyi komentar do Kryminalnoho kodeksu Ukrainy : Za stanom zakonodavstva i postanov Plenumu Verkhovnoho Sudu Ukrainy na 1 hrudnia 2001 r.; za red. S.S. Yatsenka. — K. : A.S.K., 2002. — S. 322—367.

29. *Zinchenko I.O.* Komentar do statei 157—175, 182—184 KK Ukrainy / I.O. Zinchenko // Kryminalnyi kodeks Ukrainy. Naukovo-praktychnyi komentar: u 2-kh tomakh; Osoblyva chastyna / Yu.V. Baulin, V.I. Borysov, V.I. Tiutiuhin ; za zah. red. V.Ya. Tatsiia, V.P. Pshonky, V.I. Borysova, V.I. Tiutiuhina. — Kh. : Pravo, 2013. — S. 140—200.

30. *Melnyk M.I.* Zlochyny proty vyborchyykh, trudovykh ta inshyykh osobystyykh prav i svobod liudyny i hromadianyna / M.I. Melnyk // Naukovo-praktychnyi komentar Kryminalnoho kodeksu Ukrainy ; za red. M.I. Melnyka, M.I. Khavroniuka. — 9-te vyd., pererobl. ta dopov. — K. : Yurydychna dumka, 2012. — S. 407—500.

31. *Vorobei P.A., Kryshevych O.V.* Zlochyny proty vyborchyykh, trudovykh ta inshyykh osobystyykh prav i svobod liudyny i hromadianyna // P.A. Vorobei, O.V. Kryshevych // Naukovo-praktychnyi komentar Kryminalnoho kodeksu Ukrainy / D.S. Azarov, V.K. Hryshchuk, A.V. Savchenko [ta in.]; Za zah. red. O.M. Dzhuzhi, A.V. Savchenka, V.V. Chernieia; NAVS. — K. : Yurinkom Inter, 2016. — S. 369—414.

32. *Babij A.P.* Prestupleniya protiv izbiratel'nyh, trudovykh i drugih lichnykh prav i svobod grazhdan / A.P. Babij // Ugolovnyj kodeks Ukrainy. Kommentarij : Pod red Ju.A. Karmazina i E.L. Strel'cova. — Har'kov, OOO "Odissej", 2001. — S. 345—405.

33. *Hnietniev M.K., Hotin O.M., Mazur M.V.* Zlochyny proty vyborchyykh, trudovykh ta inshyykh osobystyykh prav i svobod liudyny i hromadianyna / M.K. Hnietniev, O.M. Hotin, M.V. Mazur // Kryminalne pravo (Osoblyva chastyna) : Pidruchnyk; za red. O.O. Dudorova, Ye.O. Pysmenskoho. — [2-he vydannia]. — K. : "VD" Dakor", 2013. — S. 156—212.

34. *Nurkaieva T.N.* Lichnye (grazhdanskije) prava i svobody cheloveka i ih ohrana ugolovno-pravovymi sredstvami : voprosy teorii i praktiki. — SPb. : Izd-tvo "Juridicheskij centr Pres", 2003. — 254 s.

35. THE JAPANESE PENAL CODE / Edited and introduction by Doctor of Law, prof. A.I. Korobeev. — St Petersburg : "Yuridicheskij Center — Press", 2002. — 226 p.

36. The Swiss Penal Code / Preface by a member of the Council of Federation the Federal Assembly of the RF. N. Volkov ; edited, translated from German, and introduction by Candidate of Law A.V. Serebrennikova. — St Petersburg : "Yuridicheskij Center — Press", 2002. — 366 p.

37. Criminal Legislation of Norway / Edited and introductory article by Doctor of Law, professor Yu.V. Golik ; translated from Norwegian A.V. Zhmenya. — St. Petersburg : "Yuridicheskij Center — Press", 2002. — 366 p.

38. The Latvian Penal / Edited and introduction by candidate of law A.I. Lukashov and candidate of law E.A. Sarkisova, translated from Latvian by candidate of Law A.I. Lukashov. — St. Petersburg : "Yuridicheskij Center — Press", 2001. — 313 p.

Матвійчук В.В. Суб'єктивна сторона злочину порушення недоторканності приватного життя

У статті здійснено дослідження суб'єктивної сторони злочину порушення недоторканності приватного життя. Автором з'ясовані загальні положення, що стосуються суб'єктивної сторони злочину, передбаченого статтею 182 KK України: його виши, мотиву та мети вчинення. У роботі з'ясовані погляди авторів на суб'єктивну

сторону злочину, передбаченого частинами 1 та 2 статті 182 КК України. Запропоновано розуміння психічного ставлення особи до вчинюваних дій та наслідків.

Ключові слова: суб'єктивна сторона, вина, мотив, мета, умисел, необережність, подвійна форма вини.

Матвейчук В.В. Субъективная сторона преступления нарушение неприкосновенности частной жизни

В статье осуществляется исследование субъективной стороны преступления нарушение неприкосновенности частной жизни. Автор выясняет общие положения касательно субъективной стороны преступления, предусмотренного статьей 182 УК Украины: его вины, мотива и цели совершения. В работе исследованы точки зрения авторов на субъективную сторону преступления, предусмотренного частями 1 и 2 статьи 182 УК Украины. Предложено понимание психического отношения лица к совершаемым действиям и последствиям.

Ключевые слова: субъективная сторона, вина, мотив, цель, умысел, неосторожность, двойная форма вини.

Matviychuk V. A Mens Rea of a Crime of Violation of Inviolability of Private Life

In this article, a mens rea of a crime of violation of Inviolability of private life is researched. The author investigates general provisions regarding mens rea of a crime provided for in Article 182 of the Criminal Code of Ukraine: its guilt, motive, and purpose of commitment. The scientific viewpoints on mens rea of a crime provided for in Parts 1 and 2, Article 182 of the Criminal Code of Ukraine are researched. The authentic understanding of mental attitude of a person to a criminal act and its consequences is suggested.

Keywords: Mens Rea; Guilt; Motive; Purpose; Intent; Negligence; Double Form of Guilt

Стаття надійшла до редакції: 29.11. 2017.